

גיל זקן

בראשות הר"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

פרשת ראה

האחריות המשותפת

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה". יש כאן שאלה: "ראה אנכי" מתחיל בלשון יחיד, וממשיך "נותן לפניכם" בלשון רבים. הקדוש ברוך הוא רומז

לעם ישראל: אני פונה אליך באופן פרטי, נכון, אבל אתה גם חייב לחשוב על אחרים. וזו המיוחדות של עם ישראל. אומות העולם אין להם ערבות זה לזה - כל גוי חייב בשבע מצוות, עשית אותן ואתה מסודר, לא אכפת לך מכלום. יהודי לעומת זאת - אין כזה דבר "לא מעניין". "ראה אנכי נותן לפניכם" - לא רק אתה תראה, אני מבקש שתשים לב גם לסובבים אותך.

כלומר, יהודי שלא מסתכל מה קורה לידו - וזו לצערנו אחת הבעיות הגדולות של דורנו. כל כך הרבה נמצאים במקומות לא טובים, בתי הסוהר מלאים ביהודים, בנים שלנו שהלכו לאיבוד. ואם כל שכן מי שמכיר את דרך האמת היה מסתכל הצדה, לוקח איתו רק אחד, מחזק אותו, מעודד - המצב היה אחר. אתה רואה ילד משחק בשכונה ועושה שטויות? קח אותו אליך הביתה, למד אותו, עשה איתו שיעורי בית, שחק איתו - העיקר שלא יסתובב ברחובות עם חברים רעים.

גם שנאת חינוס, לצערנו, נובעת מכך שלא אכפת לנו. וכשנראה צרה - "וסרתם מן הדרך" בלשון רבים. הגמרא אומרת: לפעמים צדיק נספה בעוון הדור, "אוי לרשע ואוי לשכנו". בשעת חרון אף, מידת הדין מקבלת רשות לפגוע גם בצדיקים. לכן חובה על כל יהודי לדאוג לסובבים. שמעתי בשם הרב שך שאומר: "היום בדורנו אין כזה דבר צדיק נסתר". למה? אם אתה באמת צדיק, אתה לא יכול להישאר נסתר כשיש כל כך הרבה אנשים שצריכים אותך.

אבל ההוכחה צריכה להיות באהבה. הגמרא אומרת:

"בזמן הגמרא מספקני אם יש מי שיודע להוכיח". לא בהתנשאות של "אני בסדר ואתה לא" - אלא מתוך הבנת הכאב של האחר. כמו איש פרסום טוב שיודע להרגיש את הלקוח - אם אני מצליח להבין את היצר הרע שלך, את הסביבה שגדלת בה, את הכאב שלך - אני יכול באמת לעזור. כשאני מבין אותך, אני יכול לתת עצה נכונה. בלי זה, כל ההוכחה שלי היא בזבוז.

זה מתחיל עם האשה שלנו, הילדים, השכנים והחברים. קצת אחריות כלפי בורא עולם. אני רואה אנשים תלמידי חכמים שלומדים כל היום, אבל חלשים מאוד עם הילדים שלהם. הילד בבין הזמנים הולך לפארקים, תפסו אותו עם טלפון לא כשר. אמרתי לאבא: "אתה לומד תורה לעצמך, אבל הילד שלך צריך אותך. לך איתו לפארק, שחק איתו כדורגל, העיקר שלא יסתובב עם חברים אחרים". אדם רוצה להתעלות בתורה ובמצוות - אבל גם צריך לקחת איתו את האחרים. בדרכי נועם ושלום. ועוד דבר חשוב: "כי פתוח תפתח את ידך". אומר האור החיים: הכפילות מלמדת שכשפותח ידו לצדקה, נפתחים שערי ברכה משמיים. אחי אילן קם כל יום בארבע בבוקר ומחלק מזון לשמונה מאות משפחות. חמיו היה חולה קשה, הפסיק לנשום, הפרמדיקים אמרו שנגמר. אמרתי לה: "מי יחלק מחר? בזכות שמונה מאות משפחות - תחיה אותו!" ופתאום חזר לנשום. "צדקה תציל ממוות" - ממוש, לא משל. ובכלל, כשאדם עוזר למישהו אחר, הוא מוריד מעצמו יסורים. "אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי" - אם נגזר שירדפוני, שיהיה בחסד ובצדקה.

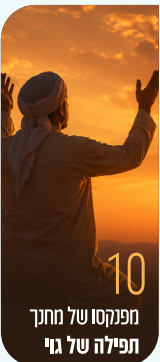
שבת שלום ומבורך!

03 שו"ת
עם הרב יגאל
ביקשתי הלאה...
מחבר...

02 משלחן רבנו
סו"ת שאלה

10 מפנקסו של מחנך
תפילה של גי

05 מדבר מנסין
לאן נעלמה הילדה

09 לאשת חיל
מה מקובל?

11 קרוב רחוק
מה עדיף אמונה
או רוח הקודש?

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
19:15*	19:13	19:16	19:14
20:05	20:03	20:06	20:04
20:58	20:55	20:58	20:55

בירושלים: ללוחים 40 דק' 18:55

תרמו ענשיו
סל מזון למשפחה

300 ₪
לסל

03-8000-770

דואגים לכולם

לשולחן חג מכובד

עזרו לנו להגיע ליותר מ- 1000 משפחות נזקקות בזכותכם הם יחגגו את החג בכבוד ואתם תזכו לשנה טובה ומתוקה

העולם צועק אהבה
מהשם יתברך

פינת
ההשראה
מהרב

משלחן רבנו

לכבוד מו"ר הגאון המפולג ר' יגאל כהן שליט"א. ראש מוסדות יביע אומר.

קודם כל אני רוצה לומר לכבוד הרב שליט"א. תודה רבה רבה על כל השיעורים הנפלאים שנותרים לנו את הכוחות לעבור את כל התקופות הקשות מתוך רוגע ושלוה ובטחון בה' יתברך.

זכיתי בסייעתא דשמיא שאני כל שבת קורא בתורה בכמה בתי כנסת, ובשבת אחרונה תוך כדי הקריאה שמתי לב שבידיעה למעלה, הסופר שכח למחוק המספר שרגילים לכתוב בעיפרון, [לדעת מספר היריעות שלא חסר וכדו'], והשאלה האם מותר להמשיך לקרוא באופן כזה או שצריך להוציא ספר תורה אחר.

בתודה מראש. דוד סיבוני עפולה.

לכבוד הרב היקר והנעלה דוד סיבוני הי"ו עפולה.

אודות שאלת מר בענין קריאה בספר תורה אשר בצדי יריעת הספר נשאר רישום בעפרון, האם מותר לקרוא כך בספר תורה, או שצריך להקפיד למחוק זאת.

תחילה יש לדון האם עפרון נחשב ככתב לענין זה, ע"י במשנ"ב (סי' לב ס"ק סא) לגבי שעוה, ובשו"ת מעין האומר (ח"ו הלכות סת"ם סי' ו). ואכמ"ל. אלא שבנדון דידן מאחר והכתיבה אינה על בגוף האותיות בין שורה לשורה, נראה שאין חשש. דהנה בש"ע (יו"ד סי' רעד סעיף ז) כתב שספר מנוקד פסול ואפילו הסירו ממנו הניקוד, וכן ספר שיש בו פיסוק פסוקים פסול. וטעם הדבר ביאר הט"ז (שם סק"ו) כיון שיש אם למסורת ואם יהיה מנוקד יהיה רק אם למקרא, ובפיסוק הוא כיון שצריך להיות כנתינתו מסיני. ומעתה ע"פ המבואר שאין חשש הוספה על הכתב אלא באופן שיש חשש אם למקרא או שאינו כנתינתו, בשאלת מר מאחר ואין קשר בין המספרים לבין הפסוקים עצמם, אין חשש שיראה כאם למקרא, או שאינו כנתינתו מסיני דמסתברא דזה דוקא באופן שהוא בגוף הכתוב דהיינו בין פסוק לפסוק או למעלה מהם בין פסוק לפסוק, וכמבואר בפת"ש שם סק"ט בשם תשובת באר שבע סי' סח, אבל בכה"ג שהוא בראש היריעה כדרך הסופרים נראה שאין חשש, וכן משמע בפת"ש (שם) ממה שדן בניקוד בין שורה לשורה ולא בתוך הפסוק, משמע מינה דאם הוא לא בגוף הכתוב אלא ביריעה וכנ"ל אין חשש, ושור"ר שכן העלה בשו"ת אליבא דהלכתא (ח"ד סי' עו). וכן עיקר.

ולכן מסקנת ההלכה: שמותר לקרוא ספר שיש בצדי היריעה רישום בעפרון, ואין צריך להוציא ספר תורה אחר, ובמוצאי שבת השתדלו למחוק לנאות ספר התורה.

החתום בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

שאל את
הרב
הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם ניתן לצלות בו כבד במכשיר 'נינג'ה גריל'?

ניתן לצלות כבד במכשיר 'נינג'ה גריל', רק שצריך להקפיד שלא לצלות הכבד ע"ג הכלים שרגילים לבשל בנינג'ה, כיון שיש להם שפה ואין מקום לדם לצאת, אלא צריכים להניח הכבד ע"ג רשת שאין להם שפה, ותחת הרשת צריך להניח תבנית ח"פ, שהדם יזוב לשם, וכך ניתן לצלות הכבד ללא שום חשש. (ע"פ המבואר באחרונים שמותר לצלות כבד בתחתית התנור, ע' במאירי שבת קלד ע"ב ד"ה ממתקים, וכן פסק בספר זבחי צדק סי' עו אות ד, מפי ספרים וסופרים. וכ"כ בספר משמרת השלום שם. וכ"כ בערך השלחן שם סק"ג. ובשו"ת ישכיל עבדי ח"ד סי' ח אות ד. ובליקוט יוסף איסור והיתר ח"ג עמ' תקיג. וא"כ הוא הדין בנידון דידן, שיש להתיר, ובלבד שיעשה כן ע"י הרשת שצולים, כיון שצריך שלא יעשה כן בכלים שאין להם שפה, וכמבואר בכל דברי הפוסקים הנזכרים ע"ש. ובתשובה בכת"י הארכנו בזה, ואין כאן המקום).

אדם ספרדי שמתארח שבת אצל חבירו והוא יודע שחבירו מקפיד בכשרות, אך לא יודע האם הבשר הוא חלק בית יוסף והוא מפחד לשאול כדי שחבירו לא יפגע, האם מותר לאכול?

אם הבשר כשר והוא ספק חלק בדיעבד כגון במקרה הנזכר בשאלה אפשר להקל. אך יש לציין שבשר בכשרות רבנות רגילה, אינו בגדר ספק חלק, שכן מה שיוצא חלק, הוא רבנות מהדרין. (שו"ת דבר שמואל אבובב סי' שכו. שו"ת שאילת שלמה ח"ג סי' ג, שו"ת יביע אומר ח"ה י"ד סי' ג).

לחם שנאכל יחד עם גבינה, האם מותר לאוכל מה שנותר יחד עם בשר?

פרוסת לחם שחתך מהפת ואכל יחד עם גבינה, אין לאוכלה לאחר מכן עם בשר. אבל ככר לחם או כל 'לחם' אשר אינו עומד רק לאכילה זו, אלא גם לשאר אכילות, בין לבשר ובין לחלב, גם אם חתכו ממנו כדי לאוכלו עם גבינה, מותר לאחר מכן לאוכלו עם בשר. (שלחן ערוך סי' פט סעיף ד. שו"ת אגרות משה יו"ד ח"א סי' לח).

האם מותר לאכול על 'מפה' אחת חלב ולאחר מכן בשר?

מפה שאכלו עליה גבינה אסור לאחר מכן לאכול עליה בשר, אלא צריך להחליף המפה. במה דברים אמורים שהניחו על המפה מאכלי החלב באופן ישיר, אבל אם אוכלים בצלחת וכמו שנהוג בזמנינו, אין צריך להחליף המפה, אלא די בכך שיגקה את המפה היטב מכל שאריות מאכלי החלב, ולאחר מכן רשאי לאכול הבשר אף בלא החלפת המפה. שלחן ערוך סי' פט סעיף ד. שו"ת הרדב"ז ח"ב סי' שכא, והביאו גם מרן החיד"א בשו"ת ברכה שם ס"ק לח).

שאלת הלכה צצה תמיד
ברגע הכי פחות צפוי.

במקום להסתפק ולתהות, קבל מענה
מידי בקו ההלכה "שאל את הרב"
בראשות הרב נריה ברבי ובנשיאות
הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו *2381

אין שמחה
כהתרת
הספקות.

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

אמרת אעלה בתמר

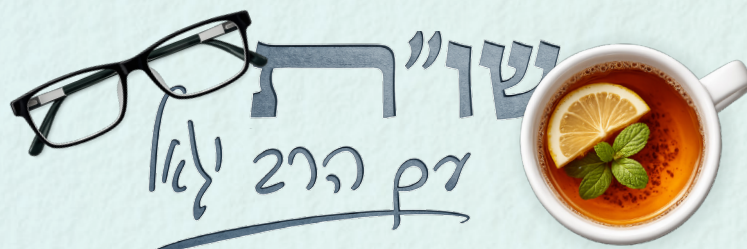
פוטין הנשיא של רוסיה קרא פעם לרב ברל לזר ושאל אותו: מה הסוד של העם היהודי? אני מכיר הרבה עמים ברוסיה או מחוצה לה, ואף אחד מהם לא החזיק מעמד כמו היהודים, איך שרד העם היהודי במשך שלושת אלפים שנה? אמר לו הרב: אם אתה שואל, בטח יש לך תשובה, תגיד לי מה חשבת. אמר לו: יש שלש סיבות לדבר.

סיבה ראשונה: התורה - בזכות שאתם לומדים תורה, בכל שבוע אתם קוראים את הפרשה בבית הכנסת, והפרשה מלמדת אתכם הנהגות טובות ומדות טובות, ויש בה סיפורי אבות. סיבה שנייה: יש לכם משפחות - אתם קשורים למשפחות שלכם, לא כמו אצלנו שכל אחד לבד ועושה מה שרוצה. אצלכם קשורים למשפחות, ומי שבא ממשפחה חשובה אינו עושה שטויות. וסיבה שלישית: יש לכם רבנים ששומרים עליכם ומאגדים אתכם, הרבנים שומרים על עם ישראל.

בזמן המשכילים היו יוצאים כנגד הרבנים, אמרו: "צריך לבטל את שלטון הרבנים". ככה אמרו, "שלטון הרבנים". איזה "שלטון"? וכי הרבנים מנסים להשתלט?! כל מה שהרבנים עושים זה לטובתכם. אבל הם אינם מבינים את זה. המשכילים הראשונים עוד היו מכבדים את הרבנים, אפילו "אחד העם" - שהיה כופר בעיקר - היה אומר: "רבנים", "רבנים", הוא היה מכבד. אבל אחרי כמה שנים התחילו לזלזל ברבנים, ואמרו: "שלטון הרבנים", "לא צריכים את הרבנים". אל תעשו ככה! בלי הרבנים היינו נאבדים, הרבנים הם אלה שמאחדים אותנו. וגם פוטין יודע את זה, הוא אמר לרב ברל לזר שהרבנים שומרים על עם ישראל.

הרב ברל לזר סיפר לי את זה, ואמרתי לו: זה רמוז בפסוק "אמרתי אעלה בתמר" (שיר השירים ז, ט), "תמר" ראשי תיבות תורה, משפחות, רבנים. "אעלה בתמר" בזכות שלשה דברים: תורה, משפחות ורבנים. בעזרת ה' אנחנו נתפלל טוב, וחודש אלול יעבור עלינו כמו שצריך, ונעבור את ראש השנה ויום כיפור, ונזכה שתשרה השכינה בעם ישראל, ונזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן.

לרכישת הספר מדי שבת <<< 053-3178863

אלוה: האם צריך שיהיה בבית שני מקרנולים אחד לחלבי ואחד לבשרי, או שאפשר להשתמש באותו אחד גם לבשר וגם לחלב?

תלמיד: אפשר להשתמש במיקרולג אחד לחלבי ולבשרי, בתנאי שמשתמש באופן קבוע בקופסא סגורה מאתם או לחלבי או לבשרי, (ש"ע יור"ד סי' קח).

אלוה: פתחנו מגיין בבוקר ויש שם אנשים שממהרים לעבודה ובימי שני וחמישי שיש 'תחנון' וספר תורה ודאי לי שהם יצאו באמצע, האם יש אפשרות לדלג או לקצר כדי לזכות את כולם בכל התפילה?

תלמיד:

אם אין אפשרות לומר את כל סדר התחנון אע"פ שמקורו של 'התחנון' הארוך יסודותיו בהררי קדש בב"י בשם הראשונים. מכל מקום היות ולהלכה אנו נוקטים שתחנון הוא רשות, יש לייעץ להם שיגידו תחנון קצר ויעברו אחר כך לאמירת והוא רחום שעליה אמר מרן בסימן קלד: שמי שלא אומר והוא רחום נקרא פורץ גדר.

אלוה: אני רגיל לטבול כל יום ב"ה כבר כמה שנים ועכשיו נהייתי חולה ואיני יכול לטבול, האם צריך לעשות התרת נדרים על המנהג?

תלמיד:

כדאי שתתקלח כתשעה קבין מים שזה בערך שלושה עשרה ליטר (חזו"ע ימים נוראים) שזה מועיל למי שאין לו מקווה, כמבואר בג"מ בברכות. ואין צריך לעשות התרה, לדעת מרן רבינו עובדיה יוסף שפסק כדעת הפוסקים דס"ל שאם אין בכוונתו לבטל את המנהג לגמרי ורק הוא אנוס, אינו צריך התרת נדרים.

אלוה: ביקשתי מחבר הלוואה ואמרתי למלווה שאני אחזיר לו בנוסף גם את הריבית שהיה מקבל אם היה משאיר את הכסף בבנק, האם יש בזה בעיה של ריבית למרות ששנינו מסכימים לזה וגם אין זה סכום גדול של ריבית?

תלמיד:

אסור להלוות בריבית, אפילו אם זה ריבית של שקל אחד ואפילו אם שניהם מסכימים, כמבואר בגמרא בסוף פרק איזהו נשך, ולבנק שנותן ריבית יש 'היתר עסקא', אבל לך ולחבר שלך אין 'היתר עסקא', ולכן זה איסור מהתורה. ואם תעשו היתר עסקא ע"י תלמיד חכם, מותר.

רוצים
להתחדש
ולהתחזק?
סרקו
עכשיו
<<<

"אמונה ובטחון"
ספרו החדש של
הרב יגאל כהן
מעניק חיזוק באמונה
בה' וכוח להתמודד
עם האתגרים הקטנים
והגדולים של החיים

יש סוף
לחרדות
ולקשיים

שמירת הלשון

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר "ואהבת לרעך כמוך"

"בתחבולות... מלחמה"

(חשלי כד, ו)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי יקר, ששמירת הלשון אצלו עיקר.

הוא נמצא מידי יום בחברת אנשים, שלשמירת הלשון אינם רגישים, ופוערים את פיהם לבלי חוק, בלשון הרע על קרוב ורחוק, על אנשים שכבר שנים הוא מכיר, ואינו יודע אם למחות או להעביר, ושואל מה צריך לעשות, האם להוכיחם או לחשות?

אמרתי לאותו יהודי צדיק, שאת כאבו אני מאוד מצדיק, שאכן חלה עליו מצות "הוכח תוכיח את עמיתך" (ויקרא י"ט, י"ז), ולא תשא חטא על חברך, והוא חייב אותם מיד להוכיח, ואת היצר הרע מהם להבריח. כי באיסור המפורש בתורה, כך לנו היא מורה, אין אומרים: "מוטב יהיו שוגגים ואל יהיו מזידים" (הרמ"א סי' תר"ח ס"ב), ואת זה צריך להודיע ולהפנים. ושוב חזר ואמר, שלו מזה כבר נשבר, כי כבר ניסה זאת בעבר. וענו לו: שיפסיק להיות צדיק, ושהוא יותר מדי מעיק, והוסיפו לגנות ולדבר, ולהמשיך לשון הרע לספר.

והשבתי, שבאופן כזה אמנם פטור הוא מלהוכיחם, אבל מכל מקום אסור לו לשהות בחברתם. והשיב לי שאין לו כזאת אפשרות, לברוח מהם במהירות, כיון שהדבר קורה בהסעה, כל יום בדרך לעבודה, ואין לו אפשרות לקום ולברוח, אף שמהם רוצה לשכות. וגם אינו יכול לבוא עם רכבו הפרטי או במונית, כיון שעובד בעבודה צבאית, וחייב לבוא בהסעה מסיבה בטחונית. ובאמת בארוחת צהרים בבסיס, הוא עושה להם תכסים, ושומר מרחק מחבורתם, ואינו יושב במחיצתם.

והשבתי שאם כן, בכל פעם ששומע שאכן, הם מתחילים לקנטר, ולשון הרע לדבר, צריך לשים אצבעותיו באזניו, שלא ישמע את דברי השוא. ושוב ענה לי שזה קשה לו מאוד לעשות, כי זה נמשך דקות ארוכות, וקשה לו להחזיק את ידיו בצורה כזו, כל זמן שהם מרכילים על זה ועל זה.

שאלתי אם הוא אוהב לשמוע שיעורי תורה, אשר מפנינים היא יקרה. אמר לי שמאוד אוהב לשמוע שיעורים, כי את שמחת החיים זה מרים. אז הצעתי שיקנה גנן עם אזניות, ואפילו רגע אחד לא לשהות. ומיד כשעולה להסעה יפעיל את הגנן, ובאופן הזה הוא יהיה מוגן. וכך במקום לשמוע דברי איסור, לשון הרע גנאי וקינטור, ישמע דברי אלקים חיים, ואותם אל לבו יפנים, ויתחזק באמונה ובבטחון בצור עולמים (חפץ חיים כלל ו' הלכה ה' ובאר מים חיים שם).

ומי שביצר הרע תמיד נלחם, זוכה להיות מורם מעם, קרוב לבורא עולם.

הזמינו עכשיו >>
לכל חודש עד הבית
077-26-353-88

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו
בהלכות שמירת הלשון בטל: 077-2222-069
(שלוחה 3 ואחר כך הקש 1.)

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

דבר חדש ובורח מן העבירה

אמרו רבותינו ז"ל (אבות ד', ב'): "ובורח מן העבירה" סח רבי נחום מרדכי מצ'ורטקוב זיע"א: למה בן עזאי אומר "ובורח מן העבירה" בה"א הידיעה? אלא אתה מוצא בטבע בני אדם שכל אחד בפני עצמו נמשך לעבירה מסוימת מיוחדת, לא ראי זה כראי זה - אם מפני נטייתו הקשורה בתכונת נפשו, ואם מפני שהורגל ודש בה. עומד איפוא התנא ומזהירו לברוח מן "העבירה" הידועה לו, מזו שמושכתו ביותר, מכיון שתקנתה היא לשנות את הטבע או בהרגל שלו, ואין שינוי אלא כשיברח ויטה לקצה השני.

לא כן ביחס למצוות. צריך לרוץ לכל מצוה שהיא ואל תחמיצנה. אל תבדוק אם הינך מרגיש משיכה אליה או שאינך מרגיש, שאין אתה יודע מתן שכון של מצוות.

תשתמש בו

מעשה היה בחוזה בכוכבים שהיה מקורב עד מאוד למלך. באחד הימים לפתע סר חנו בעיני המלך, והוא החליט להרוג אותו... אך מכיון שאין המלך יכול להרוג סתם אדם, קרא לו המלך ואמר לו: "עליך לומר לי מתי תמות, ואם תטעה אהרוג אותך..." הבין החוזה בכוכבים שהמלך טומן לו פח, שכן אם יאמר לו בעוד עשרים שנה יהרוג אותו המלך מיד, ברצונו להוכיח לו שהוא טועה, וכך בכל תשובה שיענה לו, ימצא המלך דרך להרוג אותו. חשב חשב וכך השיב: "אדוני המלך רואה אני בכוכבים שעתיד אני למות שלשה ימים לפניך..." כששמע המלך תכף, ומיד חשש לגעת בו לרעה שמא יקרב את מותו, ולא זו בלבד אלא שמאותו יום ואילך הצמיד לחוזה בכוכבים שומרי ראש שישמרו את צעדיו, וכן רופאים שיבדקו את בריאותו...

אומר רבינו יוסף חיים זיע"א שכך בדיוק צריך האדם לקחת את יצרו הרע ולשעבד אותו לעבודת ה' יתברך. שהרי אין צורך להלחם נגד היצר באופן חזיתי, אלא מוטב לאדם לנהוג בחכמה כך שכל הכלים של היצר יהיו משועבדים לעבודת הבורא.

כך שאת העצלות ישתמש בה לעצלות לעברות ואת יצר הסקרנות ינצל לחפש חידושי תורה באותם כלים בהם מנסה היצר לשבש את האדם, ישתמש בהם להכניע אותו...

קניית היצר

אמר רבי מאיר מאפטה זיע"א: "אותו יצר שפיתה אותך לעבור עברות, עליך לקנותו לעבד, וכך תעבוד את ה' יתברך בשני יצריך, ביצר הטוב וביצר הרע". ועל פי זה ביאר הספר מאירת עיניים את התפילה שאנו אומרים בכל בוקר "וכוף את יצרנו להשתעבד לך", שאנו לא מבקשים שיצרנו לא יפריענו, אלא מבקשים שה' יתברך יכוף את יצרו לעבודתו.

להטות ולא לשבור

כתב רבנו הגאון מוילנא זיע"א בביאורו למשלי על הפסוק (משלי כב, ו) "חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה", כי האדם אינו יכול לשבור את דרכו, כלומר את מזלו, אלא שניתנה הבחירה ביד האדם שיוכל לאחוז במזלו להעמידו כפי שירצה או צדיק או רשע או בינוני וזהו מה שהגמרא במסכת שבת (קנ"ע"א) אומרת שזה שנוגד במזל מאדים חייב הוא שיהיה שופך דם, והבחירה בידו להטות הדבר לשלוש דרכים או שיהיה מוהל שהוא צדיק שעושה בזה מצות עשה או טבח שהוא בנוני או לסטים שהוא רשע שופך דמים, וזהו שאומר הפסוק "חנוך לנער על פי דרכו" לפי דרך מזלו תחנך ותדריך אותו בקיום המצוות ואז "גם כי יזקין לא יסור ממנה" אבל כשאתה מכריחו נגד טבעו, עתה ישמע לך מיראתו ממך אבל אחר כך בעת שיסור עולך מעליו יסור מזה, כי אי אפשר לו לאדם לשבר מזלו.

חוברת
ה"הלימוד היומיי"
מאת הרב יגאל כהן
לגברים ולנשים.

פותחים את היום עם 5 דקות של אור!

קצר וחזק מתנה לחיים מאושרים שפה קלה ופשוטה

לגימות של השראה הרב למצוא את הברכה

אשה מבוגרת יושבת בקופת החולים וממתינה לרופא. לידה מתיישבת בחורה צעירה, ושתייהן מפתחות שיחה ביניהן.

לבסוף, שואלת הצעירה את המבוגרת: "במה את עוסקת?"

"אני נהגת מרוצים", משיבה המבוגרת. "נהגת מרוצים?" מתפלאת הבחורה. "כן", השיבה המבוגרת, "אני מסיעה את הנכדים שלי, והם מרוצים..." אם אדם יהיה מרוצה מחייו או לא, הדבר תלוי בעיקר בצורת ההסתכלות שלו.

פרשת ראה, מתחילה במילים "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" (דברים י"א, כ"ו).

הפסוק מתחיל בלשון יחיד - "ראה", הקב"ה מדבר אליך, אל תסתכל לצדדים - אני מדבר אתך.

"נותן" - לשון הווה, לא רק "נתתי", בעבר, אלא בכל רגע ורגע אפשר לבחור נכון.

"ברכה וקללה" - בכל דבר בחיים אפשר למצוא ברכה וקללה. ישנם דברים שהם ברכה, אבל אנשים מחפשים בתוך

זה את הקללה, ויש מצבים של קללה - וישנם אנשים שיצליחו להפיק מזה שיעור וברכה.

לזוג הורים היו שני בנים תאומים, האחד אופטימיסט והאחר פסימיסט. מתוך סקרנות לראות מה יקרה, ביום הולדתם הם מילאו את חדרו של הפסימיסט בצעצועים ובמשחקים, ובחדרו של האופטימיסט שמו ערמה מהבילה של צואת סוסים.

באותו לילה מצאו את בנם הפסימיסט יושב בחדרו, מוקף במתנות שקיבל ובוכה. "מה קרה?" שאלו אותו ההורים. "אני צריך לקרוא המון דפי הפעלה למשחקים, אין לי בטריות, ובסוף הצעצועים שלי הרי יישברו!" בכה הפסימיסט הקטן.

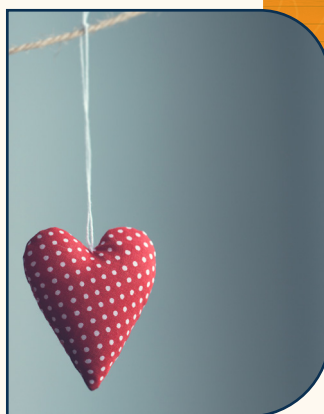
כשעברו ליד חדרו של הבן האופטימיסט, ראו אותו רוקד משמחה מסביב לערמת צואת הסוסים. "למה אתה שמח כל כך?" שאלו אותו. הבן האופטימיסט צעק: "כי מה ששמתם לי בחדר זה אומר שחייב להיות פוני בקרבת מקום!"

להיות מרוצה זו בחירה, זה בידיים שלכם. חודש אלול בפתח. המילה אלול פירושה "חיפוש". הבה נחפש את הטוב בעצמנו ובאחרים, אבל באותה מידה לא נתעלם מהדברים הטובים פחות, שאותם צריך לשפר. מזל של החודש הוא מזל בתולה, המרמז על התחלה חדשה, בתולית. אף על פי שאנו בסוף השנה, אל תתייאשו מלהתחיל מהתחלה. בורא העולם מזמן לפניכם "היום" - בכל יום ויום ובכל רגע ורגע - גם ברכה וגם קללה. אל תאבדו תקווה ותחשבו שכבר אין סיכוי למצוא ברכה. היא נמצאת לפניכם. ואם נצליח, אפילו בתוך תקופה חשוכה, או אפילו "מקוללת", אפשר למצוא את הטוב וגם אם לא רואים אותו, נחפש אותו בקרבת מקום.

"האורש שלך לא תלוי במה שקורה סביבך, אלא באופן שבו אתה בוחר לראות את הדברים."

הרב אסף זכריה יועץ ומטפל רגשי

הילדה שנעלמה

יש ילדים שלא עושים בעיות גדולות בבית, לא צועקים, לא שוברים דברים, לא מתחצפים יותר

מדי, ולכן לפעמים אף אחד לא שם לב שהם פשוט נעלמים מבפנים, וככה בדיוק היתה הבת שלי בתקופה מסוימת, מבחוץ היא היתה ילדה טובה, עוזרת, מסודרת, לא דורשת הרבה, אבל לאט לאט משהו בה כבה, בהתחלה אלו היו דברים קטנים, פחות צוחקת בבית, פחות סיפורים מהלימודים, יותר זמן לבד בחדר, ואני אמרתי לעצמי שזה גיל ההתבגרות, שזה יעבור, אבל בפנים הרגשתי שאני מאבדת אותה בלי להבין איך, כל נסיון שלי להתקרב נגמר במרחק גדול יותר, אם שאלתי מה קרה היא אמרה כלום, אם נסיתי לדבר היא התעצבנה, ואם עזבתי אותה בשקט הרגשתי אשמה שאני לא עושה מספיק.

הבית התחיל להתמלא במתח שקט כזה, לא מריבות גדולות אלא כאב שאי אפשר להסביר במילים, הייתי מסתכלת עליה בשולחן שבת ורואה שהיא נמצאת פה אבל הלב שלה רחוק.

יום אחד ביקשתי ממנה משהו קטן והיא ענתה לי בקול קר שלא הכרתי, מיד רציתי להחזיר לה, לחנך, שתבין ותלמד איך מדברים לאמא, אבל פתאום ראיתי את העיניים שלה מתמלאות דמעות, ובאותו רגע משהו בי נעצר, במקום לכעוס שאלתי אותה בשקט, מה כל כך כואב לך לאחרונה, היא ניסתה להגיד שכלום לא קרה אבל פתאום התחילה לבכות בלי לעצור, ובין הדמעות היא אמרה משפט ששבר לי את הלב,

"אני מרגישה שלא משנה מה אני עושה תמיד רואים רק מה לא טוב בי..." באותו רגע הבנתי כמה פעמים דיברתי איתה רק סביב ציונים, אחריות, התנהגות, ושכחתי לתת לה להרגיש שהיא אהובה גם בלי להצליח כל הזמן.

באותו ערב לא פתרנו הכל, אבל זו היתה הפעם הראשונה מזה הרבה זמן שהרגשתי שאני באמת פוגשת שוב את הילדה שלי, לא את ההתנהגות שלה אלא את הלב שלה, והיום אני מבנה שלפעמים ילדים לא צריכים שיתקנו אותם עוד ועוד אלא שמישהו יראה רגע כמה הם עייפים מלנסות להיות

מספיק טובים בשביל כולם.

לפעמים חספיה שמישהו יקשיב נכון בזמן כדי לעצור הידרדרות בבית.

מוקד תמיכה והדרכה להורים בהכוונת הרב אסף זכריה

ימים א'-ה' | 23:00-22:00 ☎ 054-8420996

שותפים
בהחזקת
לימוד התורה
וזוכים שכל אברך
הלומד בכולל
יביע אומר יתפלל
לזכותכם, להצלחה
בכל ענייני החיים

לזכויות נצח התקשרו < 03-8000-770

בהיכל זה
לומדים
תורה
מדי יום
למעלה
מ-180
אברכים

נתינה שהפכה לשחיקה

לתלוש לעצמי את השערות
מהאבסורד.

המצב החמיר עד שקרה המקרה שפתח
לי את העיניים. זה קרה כשאמא שלי
חגגה יום הולדת 60. החלטנו לעשות
לה מסיבת הפתעה מושקעת אצלנו
בבית. שבועיים לפני האירוע, מירי
כבר היתה בטירוף מערכות. היא
לקחה על עצמה את רוב האוכל:
בישלה, הכינה חמישה סוגי סלטים
מורכבים, אפתה עוגת קומות,
וישבה לילות שלמים להכין מצגת

תמונות מרגשת. מרוב ריצות, היא הגיעה
למסיבה מותשת לחלוטין, עם כתם קטן של
רוטב על השרוול ושני ילדים בוכים שאיבדו
את הסבלנות כבר באוטו, והתנצלה על האיחור
ועל עוד כמה דברים.

ומיכל? מיכל הודיעה מראש במייל ב'השב
לכולם' שהיא לא יכולה לעזור בהכנות כי היא
עמוסה, ומאוד תשתדל להכין קינוח. בסוף היא
באה עם הקינוח ביד אחת וביד השנייה קופסא
קטנה.

ואז הגיע הרגע לפתוח את המתנות.
אמא שלי פתחה את קופסת הסבונים של מיכל,
ופניה אורו. "אוי מיכל, איזה טעם מעודן ויקר
יש לך! רואים שהשקעת מחשבה עמוקה!".
מירי ישבה בצד, אחרי שבועיים של בישולים,
קניות וסריקת תמונות בלילה, מותשת וחסרת
סבלנות לילדים שלה. המצגת שערכה עברה
כמעט בלי התייחסות, אבל ה"סבונים של
מיכל" הפכו לשיחת הערב.

באותו רגע נחתה עליי התובנה המטלטלת.
כשאתה עושה דברים מעבר ליכולות שלך על
חשבון החיים שלך, אנשים עלולים להפסיק

מאז שמיכל נכנסה למשפחה, אמא שלי הפכה
למבקרת הרשמית של מירי. "איילת, ראית מה זה?" היא לוחשת לי
בטלפון, "הגעתי למירי, והצעצועים היו מפוזרים בסלון. והילד? שוב בלי
גרביים, ונראה לי שהיא לא מבשלת להם.
והנהיגה שלה? הלב שלי כמעט יצא מהמקום, היא פשוט פזיזה".
"אבל אמא, ניסיתי להכניס קצת היגיון, מירי אספה אותך כי את ביקשת!
היא עזבה הכל ובאה בשבילך. למה את מסתכלת רק על החסרונות? היא
דואגת לך כמו בת אמיתית!"

שהיא צריכה עזרה בניקיונות, מיכל שולחת לה
במייל מספר טלפון של חברת ניקיון מומלצת
ומאחלת לה "המשך יום מקסים". היא לא תיתן
מעצמה אם זה בא על חשבון הכוחות שלה או
החיים האישיים שלה. נקודה.

מאז שמיכל נכנסה למשפחה, אמא שלי הפכה
למבקרת הרשמית של מירי. "איילת, ראית מה
זה?" היא לוחשת לי בטלפון, "הגעתי למירי,
והצעצועים היו מפוזרים בסלון. והילד? שוב
בלי גרביים, ונראה לי שהיא לא מבשלת להם.
והנהיגה שלה? הלב שלי כמעט יצא מהמקום,
היא פשוט פזיזה". "אבל אמא, ניסיתי להכניס
קצת היגיון, מירי אספה אותך כי את ביקשת!
היא עזבה הכל ובאה בשבילך. למה את
מסתכלת רק על החסרונות? היא דואגת לך
כמו בת אמיתית!"

אמא שלי רק נאנחה, התעלמה והעבירה נושא
באופן מידי: "אוי, אבל מיכל... ראית איזו
אצילות? הבית שלה תמיד מריח כמו בית מלון,
הכל אצלה מתוקתק. כל כך יפה איך שהיא
שומרת על הגבולות והשקט שלה". רציתי

שלום, אני איילת, בת 32. יש לי שתי גיסות:
מירי, הכלה הגדולה, ומיכל שאחריה. הסיפור
של שתיהן הוא לא רק דרמה משפחתית
משעשעת, אלא שיעור חיים מטלטל על הגבול
הדק שבין טוב לב מופלג לבין איבוד גבולות
עצמיים, ועל הדרך שבה העולם מפרש חסד
ונתינה.

בואו נתחיל במירי. מירי היא הטיפוס הזה,
שכשאמא שלי צריכה הקפצה לבדיקת דם
שגרתית בשמונה בבוקר, מירי כבר מחממת
מנוע ומביאה איתה תרמוס קפה חם ומאפה
ריחני שהיא אפתה בארבע לפנות בוקר. היא
עושה הכל מעבר ליכולות שלה, על חשבון
הזמן, הנוחות והבית והילדים שלה.

ואז הגיעה מיכל, הכלה השנייה. מיכל היא
סיפור אחר לגמרי. היא אשה מסודרת,
מחושבת ומתוכננת להפליא. המילה "לא" היא
מילה לגיטימית ואהובה בלקסיקון שלה, והיא
נאמרת תמיד בחיוך רגוע, בנימוס אירופאי
ובלי טיפת התנצלות או רגשות אשם. כשמיכל
עייפה - היא ישנה. כשאמא שלי רומזת בעדינות

סידור 'יגל ליבי' עם אימרות חיזוק
מרגשות מאת הרב יגאל כהן

ב- 50 ₪ בלבד!!!

קבלו את הסידור שלכם עכשיו!
באתר "יביע אומר"
או חייגו: 03-8000-770

לכל
תפילה
יש ניגון
משלה

לגדל בחכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבת 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

לראות את הברכה

הפרשה פותחת בפסוק: "רֵאָה, אֲנִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם: בְּרָכָה, וְקִלְלָה". וכבר נשאלה בזה השאלה המפורסמת שבתחילה פתחה התורה בלשון יחיד "רֵאָה", ומיד ממשיכה בלשון רבים - "לְפָנֶיכֶם". ויש להבין מדוע לא נכתב "ראו אנכי נתן לפניכם" או "ראה אנכי נתן לפניך"?

והתשובה לכך היא נוגעת בלבה של הגישה החינוכית ומסר גדול לכל מחנך. כשאנו עומדים מול כיתה מלאה, או מנהלים מוסד חינוכי, אנו פונים אל הכלל - "לפניכם". אנו מתווים דרך, מציבים חזון וקובעים כללים שנועדו לציבור כולו. אך הכתוב מדגיש לעולם אל תשכחו את ה-"ראה" - את המבט האישי אל היחיד.

שום דבר אינו פוטר אותנו מהחובה להישיר מבט אינדיבידואלי לכל תלמיד ולכל ילד. כל נשמה זקוקה שיראו אותה בפני עצמה. רק ("לפניכם") כשהחנך מרגיש שרואים אותו אישית ("ראה"), הוא מסוגל לקבל את המסר שמופנה אל הכלל.

רובד נוסף ומרגש טמון במילה "ראה" עצמה. החינוך מתחיל במבט. הדרך שבה מחנך, הורה או מנהיג מתבונן באדם שמולו, היא זו שמעצבת את מציאותו. כאשר הילד נמצא במצב של התמודדות, קשיים ונפילות ("קללה"), אך גם כישרונות, מידות טובות והצלחות ("ברכה").

הציווי הראשון והעליון של המחנך הוא "ראה" ראשית בחר לראות את הברכה! בעין טובה, עלינו להביט מעבר לקשיי השעה או ההתנהגות החיצונית, ולזהות את הפוטנציאל העצום ואת נקודת האור שגנוזה בכל אחד. כשתלמיד מרגיש שהמחנך שמולו "רואה" בו ברכה והצלחה, הוא מתחיל להאמין בכך בעצמו ומצמיח כנפיים.

רובד נוסף ומרגש טמון במילה "היום" ומוסיפה לפסוק נדבך חשוב: "אשר אנכי מצווה אתכם היום". חז"ל מלמדים אותנו שכאשר עוסקים בתורה ובחינוך, "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים". בעבודת החינוך, אסור לנו להיות כבולים לכישלונות של אתמול, לסטיגמות עבר או למשקעים ישנים. כל בוקר מחדש, עלינו לראות את התלמיד בעיניים חדשות - "היום", זהו יום חדש, דף חלק, והזדמנות טהורה לצמיחה.

נזכה בעזרת ה' לאמץ את כח ה-"ראה" - להתבונן תמיד בעין טובה, למצוא ולהעצים את הברכה בכל נשמה שניצבת מולנו, ומתוך כך להעמיד דורות מאירים, בטוחים בדרכם ומוסיפים ברכה בעולם.

להעריך את זה. החסד של מירי הפך לברירת המחדל של המשפחה - ברור מאליה שהיא תבוא, תבשל ותספוג הערות. מכיוון שהיא לא העריכה את הזמן והכוחות של עצמה, גם הסביבה לא העריכה אותם. לעומת זאת, מיכל מציבה גבולות ברורים ומכבדת את האנרגיה שלה. כשהיא כבר נותנת משהו קטן, נתפס כאירוע נדיר ויוקרתי. היא מייקרת את עצמה, ולכן מתייחסים אליה כמו אל

קריסטל עדין שצריך לשמור עליו. מאותו יום, הפסקתי להיות עו"ד של מירי. הבנתי שהשינוי צריך לבוא ממירי. באחת השבתות ישבתי עם מירי לשיחה חמה והסברתי לה בעדינות: "מירי, הלב הטוב שלך הוא נכס יקר, את מלאך, אבל פה בארץ, אם לא תלמדי להגיד 'לא' לפעמים ולשמור על הכוחות שלך ושל הילדים שלך, אף אחד לא יעשה את זה בשבילך. תתחילי לשמור על עצמך - והסביבה תשמור עליך".

יש לי שתי תובנות מרכזיות מהמסע הזה: ראשית, התנצלות כרונית הופכת אותך לאדם בעיני הסביבה. כשמירי ממחרת להתנצל מיד כשמשוהו משתבש, היא מסמנת את עצמה כאשמה ומזמינה ביקורת. שנית, נתינה אמיתית וערך החסד דורשים "מיכל דלק" מלא. להיות אדם טוב זה ערך נפלא, והעולם זקוק לטוב הלב של מירי, אך יש הבדל עצום בין נתינה מתוך שפע לבין נתינה מתוך ביטול עצמי ושחיקה. אדם שטוב לעצמו תחילה, יודע לנוח ולשמור על המשאבים שלו, וכשהוא בוחר לעזור - הוא מביא איתו אנרגיה טובה, סבלנות ושמוחה אמיתית. מי שלא מסוגל להגיד 'לא', גם ה'כן' שלו שווה הרבה פחות.

מי שלא שומר על הגבולות של עצמו, שלא יתפלא אם כולם דורכים לו על הדשא.

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת: anafeam3@gmail.com

מוזמנים לשיעורי
אמונה והלכה מפי
הרב יגאל כהן
במדרשת 'פסגות'

לבירורים:
058-77-36-36-3
03-8000-770

ימי ראשון ורביעי
19:30
רח' גליס 37, פ"ת

השיעורים הקבועים
של • הרב
יגאל כהן

לחיות באמונה מחברת תודות

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

מה אני כותבת במחברת הזאת?

- את הדברים הטובים שקרו לי היום.
- את הדברים בהם הצלחתי היום למרות שהיה לי קשה.
- את המצוות שקיימתי היום.
- את הדברים היפים שראיתי במהלך היום (עצם זה שאני רואה - זאת מתנה!).
- את המידות הטובות שיש בי.
- את הדברים הקשים שהצלחתי להתמודד איתם ו/או להתגבר עליהם.
- את המתנות שקיבלתי היום.
- (לאסוף את הילד שלי מהגן ולראות את החיוך שלו - זאת מתנה מופלאה!).
- את הדברים שתכננתי וגם הצלחתי לבצע היום.

- את האנשים שלקחו חלק ביום שלי ויש להם מקום חיובי והשפעה חיובית על החיים שלי.
- את רשימת האיברים בגוף שלי שפעלו היום בכוחות עצמם.
- את המעשים הטובים והחסד שעשיתי למען אדם אחר.

והרשימה עוד ארוכה... ברגע שתתחילי לכתוב, הסכר ייפרץ ואי אפשר יהיה לעצור את כל הטוב הזה... כי הוא פשוט שם, מחכה שתגלי אותו, מחכה שתהני ממנו, מחכה שתשמחי בו.

חיי נישואין טובים יכולים להביא אושר, אך אדם שרגיל כל הזמן להתלונן ואם משהו לא מושלם אז הוא לא טוב, לא יכול להיות מאושר כי אין נישואין מושלמים... גם להביא ילדים לעולם ולגדל אותם זה אושר עצום! אך זאת עבודה יומיומית תובענית ומתישה סביב השעון, אז הם מסבים לי אושר לרגעים, אך כיצד אוכל להיות באמת מאושרת אם אני עסוקה בלהתלונן ולהתעסק בקשיים?

בורא עולם ברא אותנו עם יצרים ותאוות, עם רצון להשיג עוד ועוד... כמו אותו תינוק שנולד עם ידיים קפוצות, סגורות, רוצה לתפוס עוד ועוד... אך בסופו של דבר האדם עוזב את העולם הזה עם ידיים תפוחות, לא מחזיק כלום ביד כי הוא לא יכול לקחת איתו שום דבר... הדבר היחיד שיילך איתי בסופו של דבר זה הדברים הרוחניים, השמחה הפנימית שאי אפשר לקחת ממני, את הרגעים בהם הצלחתי להתגבר על עצמי ועל המידות הרעות שלי, כשהצלחתי לראות את האור הזמן שלפי הטבע יש מולי רק חושך.

לחיות את החלום זה לא אומר לחיות חיים מושלמים, לחיות את החלום זה אומר להיות מאושרת במה שיש לי, לשמוח בדברים שקורים לי גם כשהם לא מובנים לי, לא להתלונן גם כשדברים מתעכבים, לכאורה, או קורים שונה ממה שתכננתי ורציתי... לחיות את החלום זה להכיר את בורא עולם כ"כ טוב עד כדי כך שלא אדע כלל ולא ארגיש שיש דבר כזה רע בעולם, כי פשוט אין.

לחיות את החלום זה להגשים אותו בכל יום מחדש, עם כל המניעות וההפרעות, עם כל החוסרים וההתמודדויות, להיות מאושרת על עצם קיומו של היום הזה, עם כל הטוב שהוא עוד עתיד להביא לי...

אז מה החלום שלך?

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

השווה בבית מלון שאין עליו כשרות והיא רק ישנה שם, האם מותר לה להשתמש בכלי זכוכית לדברים המותרים באכילה, כמו מים או פירות וירקות?

תחילה חשוב להקדים שחיוב טבילת כלים הוא גם בשימוש עראי בכלים, אבל במקרה הנזכר בשאלה, כיון שכלי המלון מוגדרים מבחינת הלכתית ככלים העומדים

לסחורה, פטורים הם מטבילת כלים. וכן הוא הדין לגבי שימוש בכלי זכוכית, בקיוסקים או מסעדות, שמותר להשתמש באותם הכלים, אף שיועדו שאינם טבולים. (כמובן שהדין האמור הוא דוקא כשאין חשש מבליעת האיסור, כגון בכלי זכוכית, אבל בכלים שיש בהם חשש בליעת איסור, אסור להשתמש בהם בלי קשר להלכות טבילת כלים).

אך דין זה אמור, דוקא לגבי כלים העומדים לסחורה, אבל המתארחת אצל חברתה, ויודעת שכליה אינם טבולים, אסור לשתות או לאכול בהם.

עוטפים כל תינוק ברוך!

מחסן חלוקה למצרכים ומוצרי תינוקות מספק חבילות סיוע לתינוקות ממשפחות נזקקות כדי שימשיכו לחייך

* ניתן לתרום גם מוצרי החתלה, לולים, עריסות וכו'

זה תלוי רק בכם ☺ **לפרטים > 03-8000-770**

Baby · Love · Baby · Love · Baby · Love · Baby

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

מה מקובל...

'מקובל' או 'לא מקובל' אלו מילים שמקובל לומר אותם בעולם החרדי. זה קצת מכליל, אבל מי שמבפנים יודע מה מדובר... מה מקובל, איזה סוג של כיפה, נעליים, אורך חצאית וכמובן איזה פאות יש לילד... יש כל כך הרבה סטיגמות מכלילות ולא אמיתיות. שחייבים לשים על כך דגש.

אנחנו צריכות להבין, שהדור שלנו שונה... הנשמות שה' יתברך נתן לנו כפיקדון בעולם הזה הן רגישות, טובות, יקרות מאוד, אך מיוחדות ולא דומות אחת לשנייה. בדור הזה יש מאיתנו ההורים דרישה ליצירתיות ורגישות מיוחדת כדי לחנך את המתוקים.

אם אנחנו נחשוב ב'מה מקובל' ומה פחות - לפעמים נוציא את הילד שלנו מהמשבצת מהר מאוד, ולא תהיה לו ברירה... המדרון תלול מאוד. אימהות חייבות לחשוב מחוץ לקופסא, יצירתיות... כל ילד עם

הכלים שהקב"ה נתן לו. לא כולם מסוגלים להיכנס למשבצת המסויימת שחלמנו עליה מיום היותנו.

לפעמים הילדים מכניסים אותנו למשבצות שלא חלמנו, אבל העיקר שהם מרגישים שהם אהובים יקרים וחשובים בעיני ה' יתברך וההורים. זה מה שיבנה בהם בטחון עצמי ויוכל להחדיר את התורה באהבה.

כמובן שצריך את מגבלות התורה והמצוות... אך כל ילד לפי המתנות שה' חנן אותו, לא ללכת רק לפי מה שאומרים השכנים... אלא קודם כל לפי הילד הספציפי מול ה' יתברך.

ולחיות חזקות נגד מה שמקובל, כי מה שמקובל אצלנו לא בטוח שהוא מקובל אצל ה' יתברך...

אצל אבא שלנו שבשמיים מקובל קודם כל הלב, קודם כל המידות, דרך ארץ... מקובל שיהיה חיבור וקשר אליו. מקובל שנחשוב ונאמין בכל לבנו שאנחנו כמו ילד יחיד בעיניו יתברך. מקובל מאוד להאמין בו שכל מה שקורה לנו, הדבר הכי קטן ופעוט - הוא ממנו יתברך בלי שום טעויות כלל.

אז לפני שאנחנו קונות בחנויות בערמות של כסף, רק כדי שהשכנה תגיד... או לפני שאני אוסרת על הילד שלי משהו רק שהשכנה לא תקלוט... או לפני שאני מתלבשת בצורה מסוימת שיראו ש... - נסתכל למעלה, למי שיצר אותנו ולמי שנתן ונותן לנו את כל הטוב שיש - ונבדוק מה מקובל אצלו. מה הוא היה רוצה מאיתנו באמת. איך לשמח אותו ורק אותו. בהצלחה.

עצמאות, ויכולת כלכלית להחזיק מכונית פרטית ולא להיות תלויים רק בתחבורה ציבורית. הפנצ'ר הוא תזכורת לשפע הגדול שאנו לוקחות כמובן מאלינו בכל יום.

העיקרון הזה טבוע עמוק בטבע ובבריאה כולה. כדי להגן על התוכן היקר, נדרשת קליפה חיצונית. לביצה יש קליפה קשה, שברירית ומלכלכת, אך בלעדיה החלק הפנימי והמזין לא היה שורד. כך גם לפירות: הקליפה של הבננה או התפוז היא מריה, קשוחה ולכאורה מיותרת, אך היא השומרת האמיתית שמחזיקה את הפרי מתוק, נקי ורענן. ה"קללה" - המעטפת המאתגרת - היא זו שמגינה על ה"ברכה".

גם בחיינו, הברכות הגדולות ביותר מגיעות עטופות בקושי. הורה שמתעורר בלילה לקול בכי חווה עייפות קשה, אך זוהי מעטפת של ברכת ההורות. עבודה תובענית מביאה עמה עומס, אך היא עדות לפרנסה, הגשמה ועשייה.

התורה קוראת לנו: "רָאָה". אל תסתכלי רק על המעטפת החיצונית המבאסת. חפשי את הברכה שמסתתרת בתוך האתגר, כי לפעמים, דווקא מתוך הקליפה מתגלה המתקנת הגדולה ביותר. שבת שלום!

תאיר ארץ
מזכ"ת
הרבנים
התאיר גולן

ברכה לצד הקללה

פרשת "ראה" נפתחת במילים: "רָאָה אֶנְכִי נֶתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וְקִלְלָה". בדרך כלל, אנו נוטים לראות את הברכה והקללה כשני נתיבים נפרדים, הפכים מוחלטים. אך המילה "ראה" מזמינה אותנו להתבוננות עמוקה בהרבה. הבעל שם טוב הקדוש אומר: כי האות ו' המחברת בין "הברכה וקללה", מראה כי הברכה והקללה אינן בהכרח מנותקות זו מזו. פעמים רבות הן כרוכות יחד, ואף שוכנות באותו האירוע ממש. המציאות מורכבת מקליפה ותוכן, והכל תלוי במשקפיים שדרכם נבחר להביט עליה.

קחו למשל סיטואציה מוכרת ומורטת עצבים: פנצ'ר בגלגל הרכב בתחילת יום עמוס. התגובה הראשונית היא תסכול - התוכניות משתבשות, הזמן מתבזבז, וזה מרגיש כמו קללה מעיקה. אך במבט שני, בתוך ה"קללה" הזו מסתתרת ברכה עצומה: יש לנו רכב! יש לנו נוחות,

מתחזקת מהסרטונים ולא יודעת איך להמשיך?

מעוניינת בשיעורי תורה ליד הבית?

יש לך שאלות באמונה?

**סוקי את הקוד
והשאידי פניה**

ענפים
זה הבית שלנו
תמיד יש תשובות

מפנקסו של מחנך
הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

מסר מתפילה של גוי

אנו בשבת האחרונה של בין הזמנים, הייתי רוצה שנלמד איך לומדים סיפור:

בישיבת בריסק לומדים גם בחורים אמריקאים. סיפר רבי אלימלך בידרמן שליט"א שאחד מהבחורים הללו הזדמן לכותל המערבי, הוא הבחין בגוי נכבד שכותב פתק ומטמין אותו בכותל, ישנו חרם דרבנו גרשום על קריאת פתקים ללא רשות, אבל הבחור לא התאפק ובסקרנותו פתח את הפתק, וקרא את בקשת הגוי.

וכך כתב הגוי: מלך העולם, מתקיים כעת משחק בארצות הברית, ואני לא מצליח לדעת איזו קבוצה ניצחה. אנה ממך תגלה לי איזה קבוצה ניצחה. אני נמצא כעת במלון פלוני בירושלים, חדר מספר זה וזה.

הבחור גחך לעצמו... תפלות של גוי... והנה עלה בדעתו תעלול נחמד. הוא התקשר לאביו בארצות הברית, ובקש ממנו שיבדוק איזו קבוצה ניצחה במקום פלוני. אביו בדק לו וחזר עם תשובה. מיד הזדרז הבחור ונכנס למלון המדובר, דפק על הדלת, כשהדלת נפתחה, אמר לו: אני שליחו של אלוהים. הגוי נדהם: שליח של אלוהים? מה הפירוש? הבחור לא התבלבל וענה לו בקור רוח: אתה בקשת מאלוהים לדעת איזה קבוצה ניצחה, הוא שלח אותי לומר לך שקבוצה פלונית ניצחה.

הגוי נדהם החל לנשק אותו, ולא מצא מילים להודות לו. ואמר אלוהים, תודה לך ששלחת לי שליח, ולא נחה דעתו עד ששלף פנקס צ'קים, ורשם 2000 דולר ונתן לשליח של אלוהים.

חזר הבחור לישיבה שמח וטוב לב. הוא הראה לבחורים את הצ'ק ואת הסיפור שעומד מאחוריו, ויחד עם כל חבריו צחקו.

והנה עבר במקום ראש הישיבה הגאון רבי משולם דוד סלוביצי'ק זצ"ל וראה אותם צוחקים, שאל על מה ולמה? ספרו לו את המעשה.

אמר להם: היודעים אתם מה הלך האמיתי מן הסיפור? תפילה של גוי, המטופשת ביותר בעולם, נענית על ידי ה'. והקב"ה שלח בחור ישיבה לאותו גוי שיברר לו את המידע ורץ עד חדרו במלון להודיעו ולהביאו אליו.

ואם תפילה טפשית של גוי נענית, על אחת כמה וכמה תפילות של יהודי ומבקש, לא בקשות טפשיות אלא אהבת תורה, יראת שמים, ואמונה שתפילות כאלו יתקבלו ברצון ובאהבה בשמים. וסיים ראש הישיבה את דבריו ואמר, מול עינינו מראה לנו ה' יתברך מהי כוחה של תפילה - ואתם עומדים וצוחקים...???

אומנות האהבה

הרב רפאל אוהיון
מרצה ומטפל זוגי

כוחו של מסגור מחדש

"היא פשוט מנסה לנהל אותי ולשלוט לי בחיים". אמר תומר בכעס בחדר הטיפול. "בכל פעם שאני יוצא מהעבודה, היא מתקשרת לשאול בדיוק איפה אני ומתי אני מגיע. זה מרגיש כמו חקירה משטרתית". רעיתו, נועה, הביטה בו בעיניים פגועות והסבירה: "אני ממש לא מנסה לשלוט בך. אני פשוט חרדתית כשאני לבד בערב עם הילדים, והידיעה מתי אתה מגיע מעניקה לי שקט נפשי ובטחון". המקרה של תומר ונועה ממחיש כיצד אותה התנהגות בדיוק יכולה להתפרש כשני דברים מנוגדים לחלוטין. המציאות היא ניטרלית, אך המבט שאנו בוחרים להפנות אליה הוא זה שקובע האם נחוה אותה כקשר חם או כאיום על החופש שלנו.

בפרשת ראה, התורה מציבה בפנינו את תמצית עקרון הבחירה החופשית: **"וְאָנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה וּקְלָלָה"**. המפרשים עומדים על עניין דקדוקי מרתק בפסוק: המילה "ראה" נאמרת בלשון יחיד, ואילו המילה "לפניכם" נאמרת בלשון רבים. ההסבר לכך עמוק להפליא: המציאות החיצונית ניתנת ל"לפניכם" - היא שווה ומורכבת עבור כולם, אך ה"ראה" - חווית הראייה והפרשנות הפנימית - היא אינדיבידואלית לחלוטין ושייכת לכל יחיד ויחיד. הקב"ה מלמד אותנו שהברכה או הקללה אינן נמצאות באירועים עצמם, אלא בדרך שבה האדם בוחר לראות ולפרש את המציאות המוצגת לפניו.

בעולם הטיפול הקוגניטיבי (CBT), אנו משתמשים בכלי עוצמתי שנקרא מסגור מחדש (Reframing). הנחת היסוד היא שהרגשות שלנו אינם נוצרים בגלל מה שכן הזוג עשה, אלא בגלל הפרשנות שנתנו למעשה שלו. כשאנו שבוים ב"הטיית שליליות", המח שלנו ימסגר כל פעולה של השני כפגיעה מכוונת. תפקידו של הטיפול הוא לעזור לבני הזוג להחליף את ה"מסגרת" של הסיפור. כשתומר למד להחליף את מסגרת ה"שליטה" במסגרת של "חיפוש בטחון", כל הגישה שלו השתנתה. הוא הפסיק להתגונן והתחיל להרגיע.

הפרשה מלמדת אותנו שקדושת הבית תלויה ביכולת שלנו לבחור בראייה חיובית - לדון לכף זכות. ה"ראה" הוא ציווי אקטיבי, הוא דורש מאיתנו מאמץ מודע לאמץ מבט טוב ומבין על בן הזוג, גם כשההתנהגות שלו נראית לנו זרה או מעצבנת. כשאנו משנים את המבט, אנו משנים את הדינמיקה בבית. החיים הזוגיים הופכים מברכה לקללה ומקללה לברכה לא בגלל שינוי בנסיבות החיצוניות, אלא בגלל המוכנות שלנו לראות את האור ואת הכוונה הטובה שמסתתרת מאחורי המעשים של האדם שאנו אוהבים.

טעמי • המקרא

הרב אלדד נגר
מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

לא תתגודדו חווית תקוה והעצמה

בפרשתנו כתוב: **"בנים אתם לה' אלקים לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה לה' אלקיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה"**. דהיינו שאסור לעשות כמנהג אומות העולם, שכאשר מת להם קרובם, שורטים בבשרם, וקרחים שערותיהם, ועושים זאת כאות על האובדן הגדול שנפל בחלקם, שקרובם המת אבד לנצח, ולא יזכו עוד לראותו, ואין מזור ורפואה לכאבם, ולכן הם עושים דברים קיצונים, עד כדי לפצוע עצמם, מחוויה שהכל אבוד, ואין כבר ערך לגופם וחיייהם. חוויה כזו שעובר אדם, היא מאבדת לו את האמון בעולם, ומביאה אותו לאכזבה ויאוש מהחיים,

וברור שכבר לא ישקיע על משפחתו אהבה ויחס טוב, שהרי הכל אבוד, וכל שאר ההשלכות האימויות שבזה.

ובדיוק בעניין הזה, בא אבינו שבשמים, וכאב רחום שליט העולם כולו, אומר לנו, בניי אתם, אל תחוו אף פעם יאוש, כי אתם עם סגולתי, ואתם מבינים שאני ה' ממית ומחיה מוחץ ומרפא, ואין אני עושה שום דבר לרעה, אלא הכל לטובה, גם כשאתם לא מבינים מה טוב, אבל אתם מאמינים בי שזה לטובה, ואתם יודעים שכל הנפטרם אינם אבודים, אלא רק עברו למחיצת הקב"ה, ועלו למקום שהוא טוב יותר מן העולם הזה, ויש חיים לאחר המוות, ועתידיים כולם לעבור למחיצת הקב"ה ליטול השכר הגדול על כל המצוות שעשו בעולם הזה, ולכן על אף שמותר לבכות על המת לאחר מותו שלוש ימים, כי הטבע יתעורר לבכות בפרוד האוהבים, אבל אין בעולמו של יהודי חווית יאוש ואובדן משמעות החיים, כי הכל לטובה ושום דבר לא אבד. כמה מרומם ומרחיב את הלב, המתנה האדירה הזו מאבינו שבשמים שבחר בנו להיות עם סגולתו, עם של נצח שמתקיים גם לאחר מותו, והאמונה שהכל לטובה נותנת טעם לחיים, ולכן נתרחק גם פעולות משקפות להיפך. אשריכם ישראל.

לצוד את ההצלחה

ניר ישיב והביט בתסכול במחברת המתמטיקה. הוא כסס את קצה העיפרון בעצבנות, ופניו הסמוקות הכריזו על התפרצות חזויה בעוד ...1...2...3

"דיייי, נמאס לי!!!", הוא קרא בייאוש, והעיף את העיפרון באוויר. "אין לי כח יותר, אני פשוט כישלון", אמר ונזל אל המיטה.

כעבור כמה רגעים, הופיע ראשו של אביו בפתח הדלת.

"האם שיגרת במקרה טיל עופרת?" שאל בחיוך, והציג את העיפרון שנחת מחוץ לדלת. "למזלך, הוא לא יורט בדרך". חיוך קטן שחרר מעט את שרירי פניו הזועפים של העלם.

אבא נכנס והתיישב לצידו. "תגיד, ניר, איזו חיה לדעתך היא הכי עוצמתית בטבע?"

"אריה?", הוא פלט בלי לחשוב יותר מדי.

"יפה שהצלחת בלי לבקש רמז", המשיך אבא בהומור המדובב. "האריה הוא מלך החיות והטורף החזק מכולם. אבל יש סוד קטן שהוא מסתיר מתחת לכתר המלכות שלו. אתה יודע מהו?"

הסקרנות תפסה את מקום הכעס. ניר נשען על מרפקיו ושאל: "נו, מה הסוד?"

אבא כחך בגרונו וחיקה קולו של פרופסור: "מחקרים מגלים, שבממוצע אריות מצליחים לצוד רק פעם אחת מתוך חמישה ניסיונות. זה אומר, שמלך החיות נכשל כמעט שמונים אחוז מהזמן! ארבע פעמים הוא מסתער, שועט, מוציא אנרגיה - ואז חוזר ללביאה בידיים ריקות ועם בטן מקרקרת".

ניר הרים גבה ושאל בזלזול: "וללזר הזה קוראים מלך?"

אבא הניח יד חמה על כתפו ואמר בשקט: "בהחלט. האריה הוא מלך - לא בגלל שהוא תמיד מצליח בניסיון הראשון, אלא בגלל שהוא אף פעם לא מפסיק לנסות אחרי שהוא נכשל! אתה מבין?"

אבל ניר לא ענה. הוא כבר ראה את עצמו בדמיונו דוהר בסוואנה אחרי תרגילי מתמטיקה סוררים, מנסה לצוד פתרונות עם ניבי עופרת מחודדים.

נקודה למחשבה: התרגלנו לחשוב שכישלון הוא הוכחה לחולשה או לחוסר כישרון, אבל האמת היא שכישלון הוא חלק בלתי נפרד מהדרך אל ההצלחה. לכן, מנצח אמיתי הוא לא מי שלא נכשל כלל, אלא מי שניסה פעם אחת יותר ממספר הכישלונות שלו.

רוח הקודש או אמונה

לכל אדם יש אותם רגעים במהלך חייו, שבהם הוא חושב, מדמין ובטוח שהצרה או האתגר איתם הוא מתמודד בלתי ניתנים לשינוי. הוא בטוח שלא יעזרו לו התפילות, הסגולות והתחנונים, והוא מכריז ואומר: "אין ברירה, זו היא ממש גזרה משמיים". וברוב צדקותו הוא מקבל ומשלים עם הדין באהבה.

והשאלה הנשאלת היא: האם אכן זו הדרך? אדם המתמודד עם בעיה רפואית סבוכה, או עם חובות גדולים הרובצים עליו, יכול לומר: "זה המצב, ואולי כך נגזר משמיים", או שמא עליו שלא להפסיק לנסות, להתפלל ולבקש?

השאלה מתגברת וגדלה אם נניח שאדם הנמצא במצב מורכב, מודיעים לו ממש ברוח הקודש שבעיה זו אינה בדרך לפתרון. הוא ממש מבין שחבל לנסות, ושבעיה זו תלווה אותו, חלילה, עד יומו האחרון. האם יעלה בדעתו של מישהו להציע לו פתרון לבעיה איתה הוא מתמודד? הרי ברור שלא.

אך זוהי תפיסה שיסודה בטעות ענקית.

קוראים נכבדים, אם אחד מקוראי המאמר כרגע מתמודד עם בעיה שנראית לו בלתי פתירה, אני מבקש ממנו לקרוא את המילים הבאות לאט-לאט.

כששאלנו האם במקרה שאדם יגלה ממש ברוח הקודש שאין מזור למכתו, האם גם אז הוא צריך לבקש ולצפות, זו לא היתה שאלה תיאורטית, אלא שאלה על מקרה שאכן קרה בהיסטוריה של העם היהודי.

עומדים בני ישראל בכניסתם לארץ הקודש, ולקבוצת המרגלים מודיעים ממש ברוח הקודש שאין בכוחם להיכנס לארץ ישראל.

אך אומר השפת אמת יסוד עוצמתי, שאותו כל יהודי חייב לזכור:

"אולם אם היו מתחזקים באמונה זכה בבורא עולם, היו זוכים להנהיגה על-טבעית וזוכים להפנס, כי גדול כחה של האמונה לבטל את כל כחות הטבע".

את המילים הללו צריך לצעוק עד שהנפש תקבל את עוצמת המסר הזה. נכון, יש רוח הקודש. נכון, יש גזרה שהם נשאים בחוץ. אבל מנגד, בצד השני של המאזניים, יש כח הרבה יותר חזק - כוחה של האמונה.

ברגע שיהודי מאמין בכל לבו בבורא עולם, לא משנה מה עומד מנגד, האמונה מבטלת את כל כוחות הטבע.

גזרו את המאמר הזה ותלו אותו על המקרר. ובכל פעם שהיצר יציע כבר להרים ידיים ולהתייאש - אם זה מהשידוך, מהרפואה או מההצלחה בעסקים - קראו בקול גדול את דבריו של השפת אמת. זכותו תגן עלינו, אמן.

שבת שלום

ניתן לשלוח הארות והערות על מאמר זה במייל <karovrachok1@gmail.com>

150 שיעורים נבחרים של הרב יגאל כהן

עכשיו > בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מומיביצה טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים > 03-8000-770

הגיע מלאים

**אנפים
הקדש**

הרב גבע בן ששון
ראש מדרשיית
'גבעות עולם' בהוד השרון

הפחד מכסף והאמונה בפרנסה

באחד הבקרים הגעתי בחדר ה' עליי, לכולל, ללמוד עם החברותא. במהלך הסדר הבחנתי במספר שיחות שלא נענו ממשותף בשיעורים שזכיתי למסור וקרוב אליי מאוד. מאחר שהוא יודע שבשעות הללו אני משתדל שלא להפסיק את הלימוד, הבנתי שאם הוא מתקשר שוב ושוב, כנראה מדובר במשהו שמטריד אותו.

כשחזרתי אליו, שמעתי מיד את הלחץ בקולו.

"יש לי פחד יומיומי מכסף", הוא אמר. "אני עומד לפני הוצאות גדולות של החתונה, ואני חושש שלא אצליח לעמוד בהן".

הוא תיאר את החששות, את החישובים ואת המחשבות שלא נתנו לו מנוח. ככל שהתקרב מועד החתונה, כך גבר גם הפחד מפני העתיד הכלכלי.

ניסיתי לחזק אותו בדברי אמונה ובטחון. הזכרתי לו את דברי דוד המלך:

"הַשֵּׁלֶךְ עַל ה' יִהְיֶה וְהוּא יִכְלֶכְלֶךְ" (תהילים נה, כג).

אמרתי לו שהוא עומד לפני מצווה גדולה של הקמת בית נאמן בישראל. אדם חייב לעשות השתדלות, לתכנן ולנהוג באחריות, אך אסור לו לחשוב שהכל תלוי רק בו. הפרנסה והברכה מגיעות מרובונו של עולם.

לאחר שיחה ארוכה הוא נרגע מעט והמשיך בהכנות לחתונה. למחרת הוא התקשר שוב, אך הפעם קולו היה שונה לגמרי.

בהתרגשות גדולה הוא סיפר שקרובת משפחה יצרה עמו קשר והזכירה לו שלפני שנים השקיע סכום קטן במיזם עסקי שהיה בתחילת דרכו. כעת, לאחר שהמיזם נמכר, הגיע הזמן להעביר למשקיעים את חלקם.

כששאל מהו הסכום המגיע לו, התברר שהוא כמעט זהה לסכום שהיה חסר לו עבור הוצאות החתונה.

הוא היה נרגש עד מאוד ולא הצליח להסתיר את פליאתו.

המסר עבור כולנו ברור: פעמים רבות האדם דואג כאילו הכל מונח על כתפיו, ושוכח שיש מנהיג לבירה. ודאי שעלינו לעשות השתדלות, אך לצד ההשתדלות חייב לבוא גם בטחון.

כאשר אדם הולך בדרך של מצווה ועושה את חלקו באמונה, הוא מגלה שהקב"ה מסוגל לפתוח עבורו שערי ישועה ממקומות שלא העלה על דעתו.

כי הפחד אומר: "אני לבד".

ואילו הבטחון אומר: "הקב"ה מנהל את הכל".

חיזוק לנוער

הרב דוד פריוף
ראש "מרכז התחברות" ר"ג
תשועה ברב יועץ

שאלה: כבוד הרב אשתי מתלוננת בלי סוף הדבר מוציא אותי מדעתי, וכל פעם מתלקחת אש המחלוקת בינינו והדברים יוצאים משליטה, יש איזה פתרון קסם?

תשובה: שאלה חשובה ונפוצה... אני נוהג לומר בדרשותיי שהדבר הגרוע ביותר שגבר יכול לומר לאשתו (הלילה) זה: 'את מכוערת'... באותה מידה אשה צריכה לדעת, שכאשר היא מתלוננת בפני בעלה הוא מרגיש בדיוק כמו שהיא מרגישה כשאומרים לה מכוערת... והסיבה: "היופי", בראש מעייניה של האשה, ו"הכבוד", בראש מעייניה של הגבר, וכשאשה אומרת "לא טוב לי", הגבר מיד מפרש את זה כפגיעה בכבודו, לומר "לא טוב לה איתי" כי אני בעל גרוע וכו'... אז לשאלתך האם יש פתרון קסם התשובה היא כן, אבל הוא דורש לימוד ועבודה... קורס מזוהז ואז הלכה למעשה: "שפת הלב" בחכמת הנפש ידוע שאשה מנווטת בעולם בעיקר דרך עולם הרגש והשיתוף. בעוד שגבר פועל יותר דרך עולם המעשה והלוגיקה.

כשאשה מתלוננת, כמעט אף פעם הבעיה היא לא הנושא הטכני שעליו היא מדברת (הכלכלה, הילדים, הכסף או המטלות). התלונה היא בסך הכל לבוש חיצוני לצורך פנימי עמוק, שלא קיבל מענה. כשאשתך מתלוננת, היא בעצם צועקת בשפת הלב: "קשה לי", "אני מרגישה לבד", "אני עמוסה", "אני צריכה שתרגיש אותי ותעריך את מה שאני עושה". כשאתה עונה לה בצורה הגיונית, מתגונן או מתעצבן, היא מרגישה שלא שמעת אותה, ואז היא מגבירה את הווליום, ואז אתה נפגע ומודיע לה שהיא בדיוק כמו אמא שלה וגו'...

הלכה למעשה: שאשתך מתחילה להתלונן, אל תנסה להסביר לה למה היא טועה, אל תצדיק את עצמך ואל תתקוף חזרה. זה הרגע להשתמש ב"פתרון הקסם". במקום להקשיב למילים, תקשיב לקושי שלה. תעצור, תסתכל עליה, ובמקום להתווכח, תגיד משפט אחד של אמפתיה פשוטה:

"וואי, את ממש צודקת, זה באמת מתסכל שזה ככה".

"אני שומע כמה זה קשה לך ומתיש אותך, ואני מצטער שאת מרגישה ככה".

"את עוברת ימים לא קלים בכלל לאחרונה, אני רואה כמה את מתאמצת".

אתה תראה דבר מדהים: ברגע שאשה מקבלת תוקף לרגש שלה ("את צודקת שקשה לך"), האוויר יוצא מהבלון של הכעס בתוך שניות. האש לא יכולה להתלקח כשאין לה חמצן של התגוננות מולה.

אזהרה: יתכן מאוד שאשתך תוך כדי תלונת "תצא עליך" באופן ישיר! אל תתפתה לחשוב שהיא באמת מאשימה אותך! למרות שהיא אומרת לך במילים מפורשות: "משה, אתה בעל ככה וככה..." אתה מדמיין מיד בראש שהיא אמרה לך שאתה שכול של משה רבנו שראוי שתינתן תורה על ידך...

אני מוכן להישבע לך שהיא לא באמת מאשימה אותך אלא צריכה זוג אוזניים קשובות.

תקשיב, תתרכז, תגיב בטון נכון, תבלע את הרוק, תתפלל עליי... ותראה שלום בית והרבה ישועות... בהצלחה

ניתן לשלוח שאלות לרב בנושא < anafeam3@gmail.com

אל תקבל בשום דחייה

שבת שלום חברים,

פרק ב - משנה ד: וְאֵל תֹּאמַר דָּבָר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשִׁמּוֹעַ שְׁסוּפוֹ לְהַשְׁמִיעַ.

לעיתים אנחנו פוגשים אנשים חכמים יותר מאיתנו, או כאלה שיש להם חכמה דומה לשלנו, שמדברים דברים חשובים - לימוד תורה, חיזוק על הפרשה, מסר אמוני או עצה לחיים. לפעמים הדברים האלה מאוד יכולים להועיל לנו, אך אנחנו ממהרים לדחות אותם. אנחנו אומרים לעצמנו: "אני כבר יודע מה נכון לעשות", או "זה לא נחוץ לי עכשיו".

המשנה מלמדת אותנו משהו מאוד חשוב: לא

הרב יהונתן פרטוש
רב בשיבת "יגל ליבי"
וראש מדרשיית ענפים ב"ב

נכון לדחות דבר שיכול להועיל ולחזק אותנו. מה שנשמע לנו לא חשוב ברגע זה, יכול בעתיד לעזור בנו הבנה, חכמה ודרכי חיים נכונות. כל עצה, כל מסר חכם - גם אם נדמה לנו שהוא מיותר - יכול לשנות אותנו ולהעשיר אותנו.

אנחנו צריכים ללמוד להקשיב באמת לגדולים מאיתנו, להבין למה הם התכוונו ולנסות להוציא מזה תועלת. להיות פתוחים לשמוע, גם אם נדמה לנו שאנחנו כבר יודעים, זו דרך חיים שמובילה להצלחה, חיזוק האמונה ודרך נכונה בעולם.

שבת שלום ומבורך

עלילות יגל וסבא דניאל

כותב: הרב אברהם יצחק

תקציר מעמוד 4:

סבא מספר ליגל ספור מרתק ומסביר שהשקר הוא חשך - אך האמת מאירה! יגל מקבל החלטה אמיצה לומר את האמת.

הכדור של אורי הרס את המודל היקר, וזאת למרות שאסרתי בפירוש לשחק בכדור!

אבל כבוד המנהל, אורי אומר שזה לא הוא שבר את המלון!

עצרו! זה אני בעצמתי בכדור! פשוט... פחדתי להודות...

אולי מישהו השתמש בכדור של אורי ללא רשות?

עכשו שהודית יגל, אתה תשא באחריות!

אורי, אני ממש מתנצל שהשדתי בך. לא העליתי על דעתי שאולי מישהו השתמש בכדור שלך ללא רשותך.

נראה אותך חול

חידה למי צמח קיקיון?

תשובה מפרשת קורח ר' יעקב נכדו של רש"י.

הילד/ה הזוכה אלחנן גיסימאן מטבריה

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com

3

אני מקווה שאין פה מצלמות

2

וואו, מישהו יודע איזה סוג זה?

1

אבא שלו העביר לו את זה בירושה

שבת שלום

מצאו 10 הזאים

מרה

הפסוק למסעך שבועה

הילד/ה הזוכה
מיכאל בסיס
מראש העין

תשובה מפרשת קורח:

"ויצח משה את המוטת לפני יהוה
באהל העדת"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

שייפא את פצעיו. ר' ליבר אמר שהוא מוכן לסלח לפרץ על מעשיו רק בתנאי שייבנה בית-כנסת גדול ומפאך באותו מקום שארע המעשה. כשספרו זאת לפרץ, צוה מיד למשרתיו למלא את בקשתו של הרבי הקדוש. והנה בדרך פלא השתפר מצבו של הפרץ עד שהתרפא מחליו. לאחר מכן פגש הפרץ את ר' ליבר ואמר לו שהוא מוכן לעשות כל מה שהרבי יגיד לו, וכל מה שיבקש הוא ימים. לאחר שניבנה בית הכנסת בתפארתו צוה לו הרבי שייבנה עיר שכלמה ביער זה. וכה היה. נבנתה עירה גדולה הלא היא ברדיטשוב שקיימת עד עצם היום הזה, בזכותו תפלתו הקדושה של הרבי הקדוש, רב ליבר הגדול מברדיטשוב.

מגיש: הרב
מאור חוביבה

סיפורי צדיקים

בזכות עמקה של תפלה

הבקר הגיע, שמש חמה מלטפת את עצי היער, ואויר נעים נושב לו בין העצים.

רבי ליבר בן אברהם מהלך לו כשהוא מעטר בטלית ותפלין, ומתכוון לתפלת שחרית בקדשה ובטהרה, על פניו היה נראה אור גדול מאד. עמד לו הרב מאחורי עץ עבה וגדול, והתחיל בכונה גדולה להתפלל תפלת שחרית.

כאשר הגיע לתפלת העמידה, היה שרוי בכונה גדולה - בעמקה של תפלה. ולפתע נשמעו על גבי הקרקע, צהלות ורקיעות של סוסים שנבהלו ממראהו הקדוש של רבי ליבר. הסוסים החלו להשתולל, ולהפיל את הפרשים. אותם סוסים היו לא פחות מאשר סוסיו של פריץ העירה, שפעם בועם גדול על האיש שהבהיל את סוסיו בפאתי היער.

הפריץ הרשע צוה על משרתיו שרכבו על הסוסים להכות את הצדיק מכות נמרצות, עד זוב דם.

אך רב ליבר היה שקוע עמוק בתפלתו ולא שם לב כלל למה שקורה סביבו. כשסים את תפלתו, זחל לאטו לכיוון ביתו בצער גדול, בגלל שהיה פצוע כל כך מהמכות של משרתיו הפריץ האכזר.

לבינתים בביתו של הפריץ מהומה גדולה, לפתע פתאום חלה הפריץ ושכב במטתו, ואינו יכול לנוע כלל.

הרופאים הרופאים ואמרו שאין לפרץ הרבה סבויים לחיות; ואז נזכרו משרתיו של הפריץ במעשה שקרה ביער, כאשר הפריעו והכו את האיש הקדוש באמצע תפלתו. מיד שלחו שליחים לביתו של ר' ליבר לבקש את סליחתו ואף שלחו רופא

שמואל
קוריב

נפלאות הבריאה

אלמגים

ולפעמים אף מאות שנים, מוסיפים הפוליפים שכבות על גבי שכבות, וכה נוצרות שוניות אלמגים גדולות ומרהיבות.

שוניות האלמגים משמשות בית לאלפי מיני דגים ובעלי חיים ימיים. משום כך הן נקראות לפעמים "עירות הגשם של הים".

צבעיהם המרהיבים של אלמגים רבים נובעים, בין השאר, משתוף פעלה מיוחד עם יצורים זעירים החיים בתוכם.

מיני אלמגים מסוימים גדלים באטיות רבה, ולפעמים אינם מוסיפים אלא מילימטרים ספורים בכל שנה.

כשאנו מתבוננים ביפים של האלמגים ובהרמוניה המפלאה של הים, אנו זוכים להפיר מעט מגדלת מעשיו של הבורא, שעשה את עולמו בחכמה עצומה ובייפי מפליא.

מה הייתם אומרים אם היו מספרים לכם שיש בעל חי זעיר, הבונה במעמקים "ערים" שלמות הנראות כגנים ססגוניים? גם האלמג הוא מפלאי בריאת השם יתברך, ומלמד אותנו על חכמתו האין סופית של הבורא.

רבים חושבים שאלמג הוא צמח או אבן, אבל למעשה הוא בעל חי. כל אלמג בנוי מיצורים זעירים הנקראים פוליפים, החיים יחדו ובונים מבנה משותף. במשך שנים רבות,

מעל 1000 משפחות מחכות לנו

מעניקים סלי מזון למשפחות נזקקות שאין ביכולתן לערוך שולחן בסיסי לחג וזוכים לשנה טובה ומבורכת!

חמרו עכשיו 300 ₪ לסל מזון
03-8000-770

בבניין הזה תקום מסעדה לנזקקים

נ-300 איש יתארחו לארוחה חמה, בנוסף, נשלחים מידי יום סלי מזון למשפחות נזקקות

בחרו את השותפות שלכם

רבע מטר 180 ₪ לחודש למשך 36 חודשים	חצי מטר 360 ₪ לחודש למשך 36 חודשים
מטר 720 ₪ לחודש למשך 36 חודשים	סכום אחר לתרומה

הם לא יהיו רעבים

קחו חלק בזכויות נצח < 03-8000-770

סרקו את הקוד לפרטים נוספים >>>

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: תמר חכם | עורך לשוני: אביתר הלל | ניקוד: שמואל קורייב | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

העלון מוקדש להצלחתם של כל חיילי צבא ההגנה לישראל ולרפואתם של הפצועים
להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

לעילוי נשמת
משה בן מנצור

לעילוי נשמת
מארי מנצור בן סאלם

לעילוי נשמת
אסנת בת מסעודה

לעילוי נשמת
אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה